პროლეტარიელო, ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

სკპ. ბ. ბ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და სკპ. სსრ მუშაკთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო.
КОМУНИСТ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

პარასკევი, 24 ივლისი, 1942 წ. № 173 (6489). ფასი 15 კაპ.

რა მოაქვთ ჰიტლერელებს საბჭოთა ხალხისათვის

გამძვინვარებული მტერი მთელ ძალებს სძაბავს, რათა ჩვენი ქვეყნის სიღრმეში შემოიჭრას. მას სწადია ხელში ჩაიგდოს დონი. მას ეოლგა ელაშდება. მას სურს გერმანელთა უღელი დაადგას საბჭოთა ხალხს.

მტერი კავკასიისაკენ მოისწრაფვის. მას სურს ხელში ჩაიგდოს საბჭოთა სიმდიდრე, სახალხო დოვლათი, მას ელაშდება საბჭოთა ნავთი, ყუბანის ხორბალი. მას სწადია დაიმონოს კავკასიის თავისუფალი ხალხები—ქართველები, სომხები, აზერბაიჯანელები.

„სამე ეხება... საბჭოთა სახელმწიფოს სიკვდილ-სიცოცხლეს, სსრ კავშირის ხალხთა სიკვდილ-სიცოცხლეს, იმას—თავისუფალი უნდა იყვნენ საბჭოთა კავშირის ხალხები, თუ ფრონტზე უნდა ჩავარდნენ",—აფრთხილებდა იმხანად სტალინი საბჭოთა ხალხს თავის 1941 წლის 3 ივლისის ისტორიულ სიტყვაში.

მოისხანე საფრთხე დასტრიალებს თავს ჩვენს ქვეყანას. იმავე ვლეიზეს, სადაც ჩვენმა წინაპრებმა 562 წლის წინათ მონღოლი ხანების საზიზღარი ბატონობა დაამხეს, ჰიტლერი ცდილობს გერმანელ ბანკირთა და ბარონთა უღელი დაადგას საბჭოთა ხალხს.

ეს გიგანტი ოცნებაა, გერმანელთა გახარწყნილი ავადმყოფური ფანტაზიის ნაყოფია!

ჰიტლერი თავის ბიღლ წიგნეულა „მაინ კამპფში" სწერდა: „რუსეთის ტერიტორიაზე მოსახლეობის დაპაზხარისხოვანი რასა სლავებისა, რომლებსაც უნარი არ შესწევთ შეკმნენ საკუთარი სახელმწიფოებრიობა, საკუთარი კულტურა და რომლებიც საჭიროებენ ხელმძღვანელობას ისეთი კეთილშობილი სისხლის მქონე ხალხის მხრივ, როგორიც გერმანელთა ბარიღებში სჩქეფს".

გვსმის თუ არა, საბჭოთა ხალხო, კაცობანა ჰიტლერის ეს საზიზღარი სიტყვები? გადაგვარებულ გერმანელ მოიერიშეებს, გონებაჩალუნგ, გამზეცებულ გერმანელ ფელდფებებს სურთ ძველთაძველ რუსულ მიწა-წყალზე შეკმნენ გერმანული სახელმწიფო, გერმანელი ქანდარმებით, გერმანული საპრობილეებით, გერმანელი მემამულე-მონათმფლობელებით, გერმანელი მმართველებით!

საბჭოთა ადამიანი მტკიცედ დაიხსომებს გერმანულ ბაქანობას, და მტერთან გადამწყყვეტ ბრძოლებს მრისხანე ეკმს იგი დაანახვებს გერმანელებს, თუ როგორ უპასუხებენ საბჭოთა ადამიანები მათი დამხობის ცდებს, მათი თავისუფლებისა და ღირსების სასაცილოდ აგდების ცდებს.

ნაპოლეონის ომების ეპოქა ეკრთბის ხალხთა სახელმწიფოებრივი სიმტკიცის ისტორიული გამოცდა იყო. გერმანელები გასრესილი იქნენ ეთნოს. ისინი სამარცხვინოდ ხოხავენენ გამარჯვებულის ფერხქვეშ. რუსი ხალხის პასუხი ბრიოდნინ იყო. რუსეთში დამპყრობმა თავისი ისტორიული ღასაბრული ჰპოვა.

საბჭოთა სახელმწიფოში რუსმა ხალხმა სხვა ხალხებთან ძმურ კავშირში გადიდა თავისი ძალა და სიმტკიცე. ჰიტლერულმა გერმანიამ ეს უკვე იწვნია. საბჭოთა ვლეიზეზე გაკარწყლებულ იქნა მითი გერმანული არმიის, უძლეველობის შესახებ. ალარ არის მითი, რომლის წინაშე მუხლს იდრეკენენ უილაჯო სასოწარკვეთილებით შეპყრობილი ევროპის ხალხები. არის გერმანიის რეალური არმია. იგი ძლიერი არმიაა. იგი ათოწლობით იქმნებოდა. მაგრამ მან უკვე ვანიკადა დამარცხებანი წიოეკი არმიისაგან.

უკრაინისა და ბელორუსიის დროებით დაპყრობილ მიწა-წყალზე გერმანელებმა უკვე იწვნიეს უკრაინელი და ბელორუსი ხალხების სიძულვილის მთელი ძალა, რომლებმაც წარმოშვეს უშმარი გმირები—პარტიზანები. ისინი დონის პარტიზანთა სიძულვილისა და უშიშრობასაც იწვნევენ. მრისხანეა ჩვენი წყნარი დონი საბჭოთა მიწა-წყლის ხაზიზარი შემბილწველთათვის!

ახლა წითელი არმიის წინააღმდეგ გერმანელები გამოდიან იტალიელებთან, უნგრელებთან, რუმინელებთან, ფინელებთან ერთად, მერე რა, რომ მათ დროებითი წარმატებები აქვთ. ჩვენ მათი შესაძლებლობა გათვალისწინებული გვქონდა. ჩვენ ვიცოდთ, რომ ჯერ კიდევ დიდი სიძნელენი მოგვეელოდა. მაგრამ საბჭოთა პატრიოტს ერთნელაც არ შეუპარავია გულში იმის ექვი, რომ გამარჯვება ჩვენ დაგვრჩება, რომ საბოლოოდ საქმე გაიძარჯვებს ფაშისტურ ყაჩაღობაზე.

გერმანელები წინ მოისწრაფვიან, მათ მოერეკება გაეხრება, საწვავის, ნედლეულის, ულუსთის მარაგის გამლეკვა. მათ წინ უძიეთ გზა, რომლითაც ერთხელ უკვე მოდიოდნენ სამეფოთა ხალხის მტრები. დენიკინის ურდოები თითქმის უკვე ზეიმობდნენ თავის გამარჯვებას. ისინი დონის მიწა-წყალსა და ვოლგისპირეთს სთელავდნენ. ისინი რუსეთის ზედ გულს უსჭლეტდენ. მაგრამ დაღუპვისაკენ მიეკანებოდნენ.

წითელი არმია მაშინ შეუდარებლად უფრო სუსტი იყო, ვიდრე ახლა. მას ჯერ კიდევ არც გამოცდილება, არც ტექნიკა. ქარხნები დასგრეული იყო. წითელი არმია მაშინ ბრძოლებით იზეკდა უკან. მაგრამ რაც უფრო ძლიერი იყო განსაცდელი, ეით უფრო ძლიერ გიზგიზებდა მეზნებარე სიყვარული საბჭოთა სამშობლოსადმი. მუშათა და გლეხთა სიმტკიცეს, მათმა რკინისებურმა გამძლეობამ გააკეთეთ „ჩრეული ოფიცერთა პოლკები.

ახლა ჩვენ საქმე გვაქვს უფრო ძლიერ მტერთან. საფრთხე უფრო მრისხანეა. მაგრამ წითელი არმიაც უფრო ძლიერი გახდა. მას ზურგს უმაგრებს მთელი დარაზმული საბჭოთა ხალხი. მას ზურგს უმაგრებს მძლავრი სოციალისტური მრეწველობა. მას ზურგს უმაგრებს კოლმეურნე გლეხობა. ჩვენთან არის მთელი მოწინავე კაცობრიობა. ჩვენთან არიან კავშირში მსოფლიოს უძლიერესი სახელმწიფონი.

ჩვენ გვაქვს ყველა შესაძლებლობა მტრის გასანადგურებლად. საჭიროა მოხერხებულად გამოვიყენოთ ეს შესაძლებლობანი. საჭიროა, რომ შაშხანამ და ავტომატმა მბრძოლთა ხელში სასწაულები მოახდინონ, რომ ტანკი, თვითმძღრნნავი ვირტუოზების ხელში იყოს, რომ ჯარების ბაძოლის, ჯარის ნაწილების თანამოქმედების ხელოვნება გამოცდილი და ნიჭიერი ოსტატების ხელოვნება იყოს. საჭიროა უშიშრობა ბრძოლაში. საჭიროა სიმტკიცე და მოქნილობა, რომელებიც საშეალებას აძლევენ მებრძოლსა და მეთაურს გიერკვნენ ურთულეს ვითარებაში. სიმტკიცე უნდა ჩავინერგოთ მტერთან სასტიკ ბრძოლებში, ყოველი მტა

სტალინი კრიპსი საბჭოთა კავშირის შესახებ

მოსკოვში მიღებულ ლონდონის გაზეთ „დეილი მეილის“ 1942 წლის 7 მარტის ნომერში გამოქვეყნებულია შემდეგი ტექსტი ინტერვიუსი, რომელიც მისცა ბრიტანეთის სამხედრო კაბინეტის წევრმა, დიდი ბრიტანეთის ყოფილმა ელჩმა სსრ კავშირში, სერმა სტაფორდ კრიპსმა ამერიკელ ჟურნალ „ლაიფს“.

„ოცდა მე მთხოვეს დამეწერა სტატია ერონალ „ლაიფისათვის“—სწერს კრიპსი,—მე, ბუნებრივია, ვიკითხე, თუ რა სურს ჩემგან მის რედაქტორს, გარდა ბუნდოვანი და ზოგადი შენიშვნებისა რუსეთის შესახებ. ამის შემდეგ რედაქტორმა გამოიმეზავნა მთელი რიგი კითხვები, რომლებიც, მისი აზრით, ინტერესს წარმოადგენენ მკითხველებისათვის და რომლებზედაც მას სურდა მიეღო ჩემგან პასუხი. გაბრაბება მაქვს სწორედ ასე მოვიქეცი. თუ კითხვები არასწორად არის დასმული, ეს ჩემი ბრალი არ არის. მაგრამ, თუ მიეცემული პასუხი ამომწურავი არ არის, ამისათვის სრულ პასუხისმგებლობას ვკისრულობ.

1. რა გაგიკეთა ომამდინ ომამ პირადად სტალინზე?

დიდი ხნის განმავლობაში სტალინი მოელოდა, რომ რუსეთს მოუხდებოდა ბრძოლა მისი დასაცავლად და აღმოსავლეთელი მეზობლების აგრესიის წინააღმდეგ, და რამდენიმე წლის განმავლობაში ის ამზადებდა საბჭოთა კავშირს თავდაცვისათვის. თვითონ მას არა-სოდეს არა ჰქონია აგრესიული ზრახვები, თუმცა ესმოდა ძლიერი სტრატეგიული საზრდოების აუცილებლობა. მას მუდამ ჰქონდა ამის იმედი, რომ თავს დაიბეგბენენ, რადგან ბევრი ადამიანი ამ ეროვნული თავისი საკუთარი ქვეყნის მშვიდობიანი განვითარება.

ომის დაწყების შემდეგ სტალინის მდგომარეობა მის ქვეყანაში განეზომლად უფრო მტკიცე გახდა, და მან დაამტკიცა, რომ ის ისეთი დიდი ადამიანია, როგორიც ბევრს იგი მუდამ მიიჩნევდა.

2. ხელმძღვანელობს თუ არა ომს პირადად სტალინი?

ყველა უმნიშვნელოვანეს გადაწყვეტილებას ის იღებს. მიუხედავად იმისა, რომ მას ბევრი ნიჭიერი თანამშრომელი ჰყავს, ის ყოლოლობს ძირითად პასუხისმგებლობას ყველა მიღებული გადაწყვეტილებისათვის.

3. წარმოიდგენს თუ არა გერმანელების წინააღმეგობასთან დაკავშირებით რუსეთის მრეწველობის აღმოსავლეთში გადატანა გადამწყვეტ უაქტორად რუსების წარმატებებში?

ამ საკითხს ორი მხარე აქვს—მრეწველობის სწორი რაციონალიზაციის აღმოსავლეთში გადატანას უპირატესობა აქვს რუსეთისათვის და იგი ხელსაყრელი არ არის გერმანელებისათვის.

უმნიშვნელ ყოველისა, მრეწველობის აღმოსავლეთში გადატანა ნაწილია ; გამოცდებული პოლტავისა—მოსკოვს მოწინააღმდეგეს ყველაფერი ის, რაც შეიძლება მისთვის სასარგებლო მრეწველობის ნაწილი, რომელიც წინააღმდეგ შემთხვევაში დაკარგული იქნებოდა.

ეს ღონისძიება წარმატებით იქნა განხორციელებული ორიგე მხრივ. ეს ღონისძიება ერთ-ერთ ძლიერ და შეტად ძვირფასი გამოდგა რუსების წარმატების წარმოებაში.

4. რა მხრივ ეგზიარა რუსეთი უფრო ძლიერი და რა მხრივ უფრო სუსტი, ვიდრე იგი ომამდე ყოფილ?

რუსეთის ერთადერთი გაზრდილი სისუსტე განუყრელად დაკავშირებულია ადამიანებისა და ტერიტორიის დაკარგვასთან.

ახლა რუსეთში ადამიანთა რესურსებზე შემცირდა ფრონტზე ნახული ზარალის გამო და ომის გარემოების შედეგად, რომ სამოკალაკი პირთა ბნიშნელოვანი რაოდენობა გერმანიაში იქნა წაყვანილი, ზოგჯერ სამხედრო ტყვეთა სახით, რითაც დარღვეული იქნა ყველა სფეროთა შორისო შეთანხმება. ომის შედეგად, რომ ერეკენ რაიონები ჯერ კიდევ ოკუპირებულია გერმანელთა მიერ, რუსეთს შეუმცირდა სურსათის წარმოებისა და ნედლეულის მოპოვების შესაძლებლობანი.

მეორე მხრივ, რუსეთს ომის დასაწყისიდან აქვს დიდი მიღწევები. გაწეულნილ და სავსებით შეიარაღებულ ჯარისაკცთა ოთოდენობა ბნიშვნელოვნად მეტი გახდა, და საწარმოთა მიერ ბრძოლეტელის გამოშვება, აგრეთვე მოპოვება სამთამადნო მრეწველობიდან და გლეხურ მეურნეობათა ნაყოფიერება არაოკუპირებულ რაიონებში ფრიად მნიშვნელოვნად გაზიდდა.

გამოფონებულია ომის, ახალი იარაღები, ხოლო თვითმფრინავებისა და ტანკების კონსტრუქციაში შეტანილია გიფუჯობებებანი. მაგრამ, უფრო ადრე ყოველისა, რუსებმა თავიანთი შეარე გამოიყენეს ძალებთან ბრძოლის მეთოდები. რუსები პირველი ხალხია, რომელმაც გეიჩვენა თავისი ენერგია—ჩაშლილ ელფასებერი ომის, ტაქტიკა ამ შემთხვევებშიც კი, როგორ მთ ნაკლები მანქანები და ადამიანები მოკვლეშოდთან, რაც არაერთხელ მომხდარა 2.000-მილიან ფრონტზე.

5. განსხვავებულებს თუ არა რუსეთი შეტეკის ისეთე წარმატებთან, როგორც თავდაცვას?

ეს ბევრი მხრივ უნდა აყოს დამოკიდებული იმ შეტეკეთა მომქმედების ხასიათზე, რომელიც ოჯნება ბანაბრძოლელებენ. რუსეთში კომფენსაციები ისე კარგად არ არის განვითარებული, როგორც გერმანიაში, ამიტომ რუსებისათვის ისე ადვილი არ იქნება თავისი ჯარების სწრაფად თავმოყრა და გადაყვანა-გადმოყვანა.

6. ხომ არ განვითარებული თქვენს განეცხადებას ამის შესახებ, რომ ომა ფრაი ინვანსში რუსეთს ბრძოეა ერთიანობა თავისი ადამიანთა უზარმაზარი რესურსების მობილიზაცია.

ისეთ უზარმაზარ ქვეყანაში, როგორიც რუსეთია, საჭიროა დიდი დრო სრული მობილიზაციის ჩასატარებლად და ფილი საჭირო იარაღის თავმოსაყრელად, განსაკუთრებით, როდესაც გადფთრებული ბრძოლები ხდება და განუწყვეტელი ბრაკიელდება ფართო უკანდახევა. მაგრამ ომის პირველი დღიდანვე დაიწყო მობილიზაციის განუხრელად ჩატარება.

სწორედ ახლადშემნილი პირველი არმიების ბრძოლაში ჩაბმამ გადაბარა სასწორი გერმანიის წინააღმდეგ.

ახლა ეს ახალი არმიები თვითონ თვემდე შემეტებიან მწყობის, და, ნახელი ზარალის მიუხედავად, ისინი უზარმეველესოდ ებრძვიან.

ეს ბრძოლა ერთ-ერთ ყველაზეტი ბრძოლა ომის, ტაქტიკა ამ შემთხვევებშიც კი, როგორ მთ ნაკლები მანქანები და ადამიანები მოკვლეშოდთან, რაც არაერთხელ მომხდარა 2.000-მილიან ფრონტზე.

5. განსხვავებულებს თუ არა რუსეთი შეტეკეს ისეთე წარმატებთან, როგორც თავდაცვას?

ეს ბევრი მხრივ უნდა აყოს დამოკიდებული იმ შეტეკეთა მომქმედების ხასიათზე, რომელიც ოჯნება ბანაბრძოლელებენ. რუსეთში კომფენსაციები ისე კარგად არ არის განვითარებული, როგორც გერმანიაში, ამიტომ რუსებისათვის ისე ადვილი არ იქნება თავისი ჯარების სწრაფად თავმოყრა და გადაყვანა-გადმოყვანა.

6. ხომ არ განვითარებული თქვენს განეცხადებას ამის შესახებ, რომ ომა ფრაი ინვანსში რუსეთის ბრძოეა ერთიანობა თავისი ადამიანთა უზარმაზარი რესურსების მობილიზაცია.

ეს ბრძოლეა თვალსაზრისი, და ჩვენ უნდა მოვეგზიოთ ამ მომენტისათვის, რომელიც შეიძლება უფრო მალე დადგეს, ვიდრე ბევრი ჩვენგანი, როგორც ეტოვნა, ფიქრობს.

საბოლოო ანგარიშით ან შეგვიძლია ჩვენი ინსტინქტებისა მარტო მასალების მიუხედბით შეეზღუდოთ; ჩვენ უნდა დავიწყოთ ეს თობლიელი მოქმედება ინისათვის, რომ ვადამწყვეტი ომი დავიმსახუროთ ევროპის ორგანიზაციისა.

10. რა შუმდეგ ტერიტორიული საზღვრებს ბის დაწესებას აქვს განხორახული რუსეთს თავეისთვის?

ამ საკითხზე მე დიდი სიფრთხილით უნდა ვლაპარაკო და უნდა გამოვქვეყნოთ ჭეშმარიტებასთან ყველაზე უფრო დაახლოებული აზრი, რომელს მიეეგმაც კი შემძლია.

მე ან ვლაპარაკობ ამაზე რაიმე ცნობების მიხედვით, თუ სახელდობრ რა მოთხოვნები წამოაყენა საბჭოთა მთავრობამ.

წინანდელი ომისა და რუსეთის რეკონფეკციის შემდეგ, რასაც მოსკვა გამარჯვებულ სახელმწიფოთა ცდა—მოსკოთან მოლწეველური მთავრობა და ხელისუფლების სათავეში რუსეთის „თეორი“ მთავრობა დაგბრუნენთან, რუსეთის ტერიტორია ფნიშნელოვნად იქნა შეკვეცილი.

ეს, რაც უშიშრად მიანნდათ მეფის მთავრობის ხელში, სამხრეთ-ცენტრ დიტოფეენთა მისა, შემცვდრის, ხელში.

ფინეთი თავისუფალი ქვეყანა გახდა. ბალტიის სახელმწიფოებისგან შეიქმნა სამი ახალი რა დამოუკიდებელი ქვეყანა—ესტონეთი, ლატვია და ლიტვა, პოლონეთი, რომელიც აღდგენილ იქნა როგორც სამეფო, რუსეთს ებრძოდა და თავისი საზღვრები გაიფართოვა რუსეთის ხარჯზე, ბესარაბია კი რუმანეთის ხელში გადავიდა.

ყველა ამ ცვლილებამ არა მარტო შეამცირა საბჭოთა კავშირის ოდენობა, არამედ ამკარად ისპარეზი მიზნად, რომ სტრატეგიულად დაესუსტებინა იგი.

ბოლშევიზმის წინააშე შიშმა საბჭოთა რუსეთთან ძლიერების შემცირების ღონისძიებათა პრაქტიკული ფორმები მიიღო.

შემდგომ, იმჯანდელი მსოფლიო ომის პირველ პერიოდში, საბჭოთა მთავრობა ცდილობდა და აღდგენინ სტრატეგიულად თავისი დასავლეთის საზღვრები. გერმანიის წინააღმდეგ. მომავალი მშვიდობიანობის თვალსაზრისით შეიძლება მხოლოდ მოეცანეთო, რომ ეს გაკეთებულ იქნა გერმანიის თავდასხმამდე, რადგან საზღვრების ამ გაფართოებამ საშუალება მისცა საბჭოთა მთავრობას უკან დაეხია ისე, რომ არ დაეკარგა ისეთი სასიცოცხლო მნიშვნელოვანი ცენტრები, როგორიც ომის მოსკოვი და ლენინგრადი.

ლენინგრადის დასაცავად სრულიად აუცილებელია, რომ რუსეთი კონტროლულ ფეოდელ ფინეთის ყურესა და ბალტიის სანაპიროს. აუცილებელია აგრეთვე, რომ საბჭოთა მრეწველობის სასიცოცხლო ცენტრების უფროა ალოვ ან ყაზენ მეიტე სახელმწიფოთა, რომლებიც შესაძლებელია ბანდენ ბრძოლა ალოვ ან ყაზენ მეიტე სახელმწიფოებმა თავდასხმის ბაზად გამოიყენონ.

ეს ამის ნიშნავს, რომ არსებული მდგომარეობის სტრატეგიული აუცილებლობის მიხედვით, საბჭოთა მთავრობა უნდა ჩვენილიყო ამ საზღვრებს, რომლებსაც იგი იცავდა გერმანიის თავდასხმისაგან,—1941 წლის იანვის საზღვრებს.

შესაძლოა არსებობდეს ერთი გამონაკლისი, სახელდობრ: როცა რუსეთი და გერმანიის შორის ომი დაიწყო, ბოესეფპოლონეთის საზღვარს, უეჭველია, დრეიგანი ნასიკინი ჰქონდა, და ბინი საბოლოო მოსახლეობა შემეშეგეიდენ იქნება ორი სახელმწიფოს—პოლონეთისა და სსრ კავშირის მიერ, რომლებიც, ეს მოხარეული ვარ ეს ეთქვა, ახლა მეგობრული სახელმწიფონი გახდნენ.

საბჭოთა მთავრობას განუხილია არა აქვს, ამაში მე დარწმუნებული ვარ, რაიმე მეტი მოითხოვოს ტერიტორიული შეძენის დარგში.

11. როგორია რუსეთის სამხედრო და სამეშიდოთ მიზნები?

რაც შეეხება ტერიტორიულ მიზნებს, მე უკვე გადმოვეცით ჩემი თვალსაზრისი, რუსეთის სამხედრო მიზნები სწორედ ისეთივეა, როგორიც ინგლისისა და შეერთებული შტატების სამხედრო მიზნები, სახელდობრ— აგრესიის საბოლოო მოსპობა და მსოფლიოს განთავისუფლება წარსული ორი ათეული წლის მოვლენათა განმორეგბისაგან.

მისი საშუალებათ მიზნებია—ევროპისა და მსოფლიოს გარეგანმა ისეთ საფუძველზე, რომელიც საშუალებას მისცემს საბჭოთა მთავრობას შეიდოსპან პირობებში განაკარძოს თავისი ქვეყნის განვითარება.

ამასთან დაკავშირებით, რუსეს საკირიდ მიაჩნიათ საუკეთესოდ გარკვეული ღონისძიება ევროიკეთნის მათთან, ეთანა ბანალეფილი ომის სისასტიკისათვის პასუხისმგებლობა ეკისრება, რათა მსოფლიოს დანანახონ, რომ ცივილიზაცია ასეთ მოქმედებას არ შეიწყნარებს.

სხვა სიტყვებით, მე ეფიქრობ, რომ ომისგრძნმდელი მსოფლიოს რუსეთი კონცეპტია შეიძლება გადმოცემულ იქნას შემდეგი სიტყვებით: სსრ კავშირი ბინისაკენ მიისწრაფვის, რომ შეეიდოხინოს მთელ მსოფლიოში უბრუნველყოფოდნენ ძალიერი შეერთებული შტატები, სსრ კავშირი და დიდი ბრიტანეთი. რუსები ერთის რეალურად ფიქრობენ მომავალს და არ ფიქრობენ, „რომ მარტო ლიბერალური იდეალიზმი უზრუნველყოფოდ მშვიდობის მსოფლიოში, რომელშეც მრავალი წელი იქნება საჭირო, რათა ომის სიმწარე შეწყნელს, და რომელშეც საყოველთო გაჭიანურების, რიგი მსგავსების შეუძლებელი ადგილი ეჭნეს.

12. დაამტკიცებენ თუ არა რუსები კომეენზიის მთ მიერ ოკუპირებულ ტერიტორიებზე?

თუ ამ კითხვაში იგულისხმება დროებითი ოკუპაცია ან ტერიტორიების შენარჩუნების განუზრახველობა, პასუხი უარყოფითი უნდა იქნას. ის ტერიტორიები, რომელთა ოკუპირებასაც რუსები საჭიროდ ჩასთვლიან საკუთარი უშიშროების მიზნით, შეიყენილ იქნებიან საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის შემადგენლობაში, როგორც, ავტონომიური რესპუბლიკები საბჭოთა კავშირის ფარგლებში.

13. რა ეკონომიურ სისტემას თვალისწინებენენ რუსები გერმანიასთან?

საბჭოთა მთავრობა მოდან განსაკუთრებულ ერთანმანთანასაკენ გერმანელ ხალხსა და ნაციას. მას მტკიცედ აქვს გადაწყვეტილი მოსპოს ნაციისტები და მოელი მათი ნამოქმედარი. მაგრამ მას არა სურს მოსპოს გერმანელები ან ნაციოის მათს ცხოვრებაში ის პირობით, რომ ისინი თანამშრომლ იქნებიან მომავალში თავიანთი ქვეყნის ფარგლებს დასაკერდნენ.

ამიტომ რუსები არ შეეცდებიან თავს მოახვიონ გერმანელებს რაიმე განსაკუთრებული ეკონომიური სისტემა ან პირობანი, რომ ისინი ეფარ ატყვიან ჰიტლერზე და მის ნაციონალსოციალიზმზე, რომელიც სხვა არაფერია, თუ არა ზორმა ბაგრსის გასაფარებელად და სხვისი ტერიტორიების დასაპყრობად.

14. ჯერ კიდევ რა ფარგლებში უეჭერენ მსოფლიოს რეკონსტიტუციის იდეას?

თუ ეკონომიურ სისტემებში ღრმა ძერები მოზდა, უეჭველია, რუსები, ისევე როგორც ბევრი სხვა ადამიანი, იმის მოლოდინში იქნებიან, რომ ეს ძერები რეკონსტიტუციი მეთოდებით განთარგიალდება. მაგრამ ეს სრულიადაც არ ნიშნავს, რომ ისინი მოისურვებენ გამოიყენონ თავიანთი პოლიტიკური გავლენა, რათა დაიწყონ რეკონსტიტუცია სხვა ქვეყნებში. ფაქტები სწორედ ამის საწინააღმდეგოს მტეყველებენ.

ამიტომ მე სრული რწმენით შემიძლია ვილაპარაკო, ვინაიდან მე თვითონ სტალინმა უფლებაც და ამ ცოტა ხნის წინათ აბაკრიფენ და ამჟამად განუცხადებია საბჭოთა მთავრობას, რომ რუსეს არა ესურთ ჩარევა. სხვა სახელმწიფოთა საშინაო საქმეებში. მათ სურთ გაიტანონ პოლიტიკა, რომელიც დამყარებული პრინციპზე—ეფექტიერ და სხვებსაც საშუალება მიეცი იცხოვრონ. მათ განსხვავება აქვთ თავიანთი სისტემის მიღწევათა საშუალებათ დაარწმუნონ ხალხები ბის ეორეფთოსა და ამოთავიანთ ბალი ბის ეორეფთოსა და ამოთ მიღების სასურველობაში.

მე მსურს, განსაკუთრებით გავუსვა ხაზი ამ საკითხს, ვინაიდან ჰიტლერი და მისი აგენტები თვალ ცდილობენ ბეგიანოვნენ შინი ეფროპის ეგრეთწოდებული „ბოლშევიზაციის“ წინაშე ამისათვის, რომ შეასუსტონ კავშირი მის მოწინააღმდეგეთა შორის.

15. აქვს თუ არა სახელის ზუსტი წარმოდგენა ინგლისისა და ამერიკის შესახებ?

ამ კითხვაზე ზეტანმტკიცდ ძნელია პასუხის გაცემა, ვინაიდან ვფიქრობ, რომ ჩემი წარმოდგენა ინგლისსა და ამერიკაზე, შესაძლოა, ძალიან განსხვავდება ზოგიერთი ამერიკელისა და ინგლისელის წარმოდგენისგან!

ჩემი აზრით, სტალინი დარწმუნებულია, რომ ჩვენ ოთობის ბოლოდ ბიდენ ბრძოლეტ ბტკიცედ აქვთ გადაწყვეტილი გაკეთონ ყველაფერი, რაც კი მათ ძალეთ, ნაციისტების დასამარებლადაც.

მან იცის, რომ ჩვენ ვგსურს დამპრავება გავეფროთ, მაგრამ ის, შესაძლოა, არასაკმაოთ არის დარწმუნებული ამაში, თუ რამდენად შორს ვგამიეტ წასვლას ამ მიმართულებით. ის სწორედ ისევე არასაკმაოთ არის დარწმუნებული ამაში, თუ როგორი იქნება ჩვენი დამოკიდებულება რუსეთისადმი ომის დამთავრების შემდეგ. და მას შემდეგ, რაც ეფროპის ბეორიგანიზაციი დიაწყება.

ცივილიზაციის მომავლისათვის მეტისმეტად საჭიროდ მიმაჩნია დაფუძნებულ იქნას გარკვეული—სამიდე ქვეყნის ურთიერთობა.

16. შესაეფლოა თუ არა ომმა რუსების დეეგბა?

თუ ამაში იგულისხმება ის საკითხი, ხელი აიღეს თუ არა რუსებმა თავიანთ იდეებზე ქვეყნის ორგანიზაციის საუკეთესო ფორმის შესახებ, პასუხი, უეჭველია, უარყოფითი იქნება. ნამდვილად ომმა ცხადყო, რომ რუსები ეფორიანები ერთიდაერთ ხალხს წარმოადგენენ, რომელშეც შესაძლო წარმატებანი ჩაუნაღლა ეს ჰიტლერის ელფისებური ომის ტაქტიკა.

17. კაცად ფიქრობს თუ არა რუსეთო, რომ მის წინააღმდეგ მიეღი მსოფლიო ომის ამხეადრებელ?

საბჭოთა მთავრობის პოზიცია წარსულში განსაზღვრულია ერთ კავშირის მიმართ სხვა ქვეყნების მოქმედებანი.

„ბოლშევიზმის“ წინაშე შიშმა დამყარებული ეო ბერეგნული ბტრობის გამოხატულება აოძოუნდა რუსეთს სავსებით ზურნად ეფუბარი, თუ რა პოზიციას ადგას ჩვენი ორი ქვეყანა ამ საკითხში.

18. შიშ, აქვთ თუ არა საბჭოთა ბელადებს მოკავშირეთა კოალიციისა, რომელიც მომარ-თული იქნება სსრ კავშირის წინააღმდეგ გერმანიის დამარცხების შემდეგ?

გაბეიადება იქნებოდა გვეფიქრა, რომ სტალ კავშირში არსებობს რაიმე შიში ამის გამო. მაგრამ სავსებოო გაეკვოო, რომ რუსეთის საგარეო ურთიერთობის მთელი წარსული ისტორია არ შეიძლება ერთბაშად იქნას დაკანონებული. ამიტომ საბჭოთა მთავრობა, ბოგრიც უკვე აოავრთხელ გაუკეთხდეთ, ცდილობს გიოვოს, თუ როგორი იქნება ნამდვილი მდგომარეობა ომის შემდეგ.

19. რატომ არის, რომ რუსები ახლოს არ იკარებენ მოკავშირეებს და გასაკუთრებით სამხედრო მეთვალყურეობ?

ფორმა, რომლითაც დასმულია ეს კითხვა, ზედმეტად არის ბაზგასმული. მეგიდო თანამშრომლობის უქონლობა, რამდენადაც ამას ფიდმდე ადგილი ჰქონდა, წარმოადგენს მობილისადმი რწმენის უქონლობის მხილად ნაკლოდ.

მაგრამ მეგობრული ურთიერთობა სწორაფად ეთარაფდა, და მე დარწმუნებული ვარ, რომ ჩვენი ხალხები გამსჭვალული არიან ერთმანეთისადმი მშვენიერი გრძნობებით.

20. როგორი პარტიური იქნება რუსეთი საბჭოდოხო კონფედერაციაზე?

ეს დამოკიდებული იქნება იმაზე, თუ რამდენად შეეძლებთ მიეიღწიოთ მტკიცე ურთიერთგაგებას, თანამშრომლობასა და მეგობრობას საბჭოთა კავშირთან მანამდე, სანამ კონფედერაციის ბრეგანო მაგიდასთან შეეგზავნილ ერთმანეთს.

მე სრულიად აუცილებლად მიმაჩნია უკანასკნელ მოვლენებამდე არ გადავედოთ მშვიდობიანობაზე ჩვენი თავანსახლისის გაზნილვა, რათა ნაჩქარეგი გადაწყვეტილებანი არ მივიღოთ.

მთელი მსოფლიოს ან ყოველ შემთხვევაში ჩვენი თაობის მოშავალი დამოკიდებული იქნება იმ გადაწყვეტილებებზე, რომლებსაც სამშვიდობოო კონფედერაციაზე მივიღებენ.

უეჭველია, სავსებით გამართლებული იქნება ყოველივეგე შესაძლებელი განვახორციელოთ იმ საკეთილო გადაწყვეტილებათა უზარმაზარ-ყოფიდან, რომლებიც შესაძლებელია მიღწეულ იქნას.

ეს საბრიდ ხდის წინასწარ იქნას განხილული ყველა ძირითადი საკითხი იმ ქვეყნების მიერ, რომლებიც სხვებზე მეტად იქნებიან დაინტერესებულნი ომის შემდეგ მშვიდობიანობის დაცვით, — შეეერთებული შტატები, სსრ კავშირი, დიდი ბრიტანეთისა და ჩინეთის მიერ“.

პარტიული ცხოვრება

თამბირი საბჭოთა-საპროპაგანდო მუშაობის საკითხებზე

ლოსუანი, (საქდესი). საქართველოს კ. პ. (ბ) ოფსეზეთის სალოქმ კომიტეტში შესდგა სალოქმ თათბირი, რომელშეც განხილულ საკითხ სრულიად-საკავშირო სოციალისტურ შეჯიბრებასთან დაკავშირებით საგებტაციო-საპროპაგანდო მუშაობის, დაყენების შესახებ.

თათბირის დაესწრნენ პარტიის რაიკომებისა და საქალაქო კომიტეტების აგიტაციის და პროპაგანდის განყოფილებათა გამგენი, მათი მოადგილენი, აგიტკოლექტივთა ხელმძღვანელნი, მოწინავე აგიტატორები და სოხუმის პირველი პარტორგანიზაციების, მდივნები.

მოხსენებით გამოვიდა საქართველოს კ. პ. (ბ) ოფსეზეთის სალოქმ კომიტეტის მდივანი პროპაგანდისა და აგიტაციის დარგში ამხ. ი. ტუსკაძე.

სამამული ომის მრისხანე დღეებში,—ამბობს იგი,—განსაკუთრებული მნიშვნელობა ეძლეგა საგებტაციო-საპროპაგანდო მუშაობას. ბეგრნ პარტორგანიზაციამ სამხარ ყაიდაზე გარდაქმნა საგებტაციო-მასობრივი მუშაობა და რაკი მაეს მასებს ბვრიული ფრონტალიდან დამხარ-ბის გაძლიერებისათვის.

სამრძოლო ყაიდაზე გარდაქმნილ საგებტაციო მუშაობა სტალინის სახელობის პიონერთა ვოს ახალმოსალეთა კოლმეურნეობის აგიტატორებმა (აგიტკოლექტივის ხელმძღვანელი—პარტიის წევრი ეიენე ხელაია). აქ აგიტბრიგადა ტში დაწესებულია აგიტატორთა მორიგეობა, ხშირად ამართვენ მოხსენებები და ლექციებს. ეს კოლმეურნეობა მოწინავეა რაიონში. მისმა ბევრმა წევრმა წლის დაწყებიდან 150-200 შრომადღე გამოიმუშავა. ამ დღეებში კოლმეურნეობა შეუდგა თამბაქოს შეტეხის.

მაგრამ ყველა პარტიულმა ორგანიზაციამ რიდი გარდაქმნილნ სამრძოლო ყაიდაზე საგებტაციო მუშაობა. ცუდად მუშაობენ აგიტატორები ხუთ. ბომბორის კოლნინის სახელობის კოლმეურნეობაში, სოფ. ლიხნე, ლენინის სახელობის კოლმეურნეობაში (ნუფაფთის, რაიონი) და III ინტერნაციონალის სახელობის კოლმეურნეობაში (გალის რაიონი).

ეპიდემიური ავადმყოფობა

ქუთაისი („კომუნისტის“ კორ.). ლ. ვ. ბერიას სახელობის ამიერკავკასიის რკინიგზის ქუთაისის კვანძის სავაგონო დეპოს, სადგურის, სათრთქმავლო დეპოსა და სალოკომოტივო დისტანციის პარტორგანიზაციები ენერგიულად იბრძვიან რკინიგზელთა სრულიად-საკავშირო სოციალისტური ნაკისრი ვალდებულებათა განხორციელებისათვის, პარტორგანიზაციის მდივნები ყარაგან ბელიანი, ტარტარაშვილი, ბერეტინსკი, ბოლოდ ბეგ ბეგ ბეგ